

AlleMansKroniek

de digitale

Een oude bekende in een nieuw jasje of oude wijn in nieuwe zakken

Beide gezegden zijn van toepassing op deze eerste uitgave van de AlleMansKroniek. Na het overlijden van Joop Hoffmann hebben nog een aantal papieren exemplaren het licht gezien dankzij een aantal vrijwilligers. Ruim daarvoor had het bestuur al besloten om de papieren versie uit te faseren. Onder eindredactie van Jan Roelof de Haan gaan een aantal koorleden zorgen dat de digitale uitgave gevuld wordt met columns, interviews en (koor) wetenswaardigheden. Mocht u een idee hebben dat beslist gepubliceerd moet worden, neem dan contact op met de redactie. Veel leesplezier.

Roland Oosting

Wie is onze nieuwe penningmeester

pagina 2

Hoe komt Gerrit Eerland aan deze rode stemvork

pagina 3

Asser Mannenkoor en Facebook.

pagina 4

Hij is één van de nieuwe aanwinsten van de 2e tenoren. Maar is hij ook het Paard van Troje?

pagina 5

Uitgelicht

De Activiteiten Commissie

pagina 6

KOOSIE'S CORNER

Al weer nummer 52 !!

pagina 7

Er zit
muziek in

UNIVÉ
VERZEKERINGEN
Noord-Nederland

Redactie: Ap Middelkamp, Roland Oosting en Jan Roelof de Haan
Reacties en bijdragen naar redactie@assermannenkoor.nl 1-1

Nieuwe penningmeester

We hebben een nieuwe penningmeester.

Drie jaar geleden lid geworden van ons koor en sindsdien zingt hij bij de 2de tenoren. Geurt Rutten interviewde hem in 2016 voor de rubriek Alle Mannen Kennen. Hieronder een hernieuwde kennismaking met **Ap Middelkamp**.

Vertel eens wat over jezelf

Toen ik ter wereld kwam woonden we aan Het Kanaal en later in de Rozenstraat. Ik was nog maar nauwelijks "uit de luiers", toen we gingen verhuizen naar Brunssum in Zuid-Limburg, omdat mijn vader in de mijnen ging werken, waar in die tijd een goede boterham verdiend kon worden, zeker als men ondergronds ging werken. Na het sluiten van de mijnen is mijn vader tot zijn pensioen bij DSM gaan werken. In Brunssum heb ik de kleuterschool, de basisschool en het voortgezet onderwijs MULO-B gevolgd. Mijn ouders vonden het tijd om te gaan werken en wat te gaan verdienen en daarom heb ik mij aangemeld voor de opleiding tot onderofficier bij de Landmacht (Cavalerie). Als onderofficier heb ik een aantal jaren rekruten opgeleid.

Annie en ik wilden in 1974 trouwen, maar hoe kwam je in die tijd aan een huis? Eén van mijn meerderen gaf mij toen een tip om te reageren op een functie bij de opleiding tot officier voor speciale diensten (OCOSD, in oprichting) in Breda. Daar was toen wel aan een woning te komen. Na 2 jaar ben ik zelf die opleiding gaan volgen en toen overgestapt naar de Militaire Administratie met een vervolgopleiding in Middelburg.

Als officier heb ik verschillende standplaatsen gehad o.a. Arnhem, Utrecht en Den Haag. Toen de automatisering steeds meer op gang kwam heb ik daarvoor een opleiding gevolgd (AMBI). Als officier heb ik daarin ook diverse functies bekleed, tot ik de militaire dienst na 18 jaar welletjes vond en afzwaaide als kapitein.

Na mijn diensttijd ben ik in de automatisering gebleven bij een softwarebedrijf in Zoetermeer, waar we toen ook woonden. Na zes jaar ben ik in dienst getreden bij het Ministerie van Onderwijs en Cultuur als intermediair tussen producent en gebruikers van verschillende programma's. De uitvoering van de verschillende onderwijsprogramma's is in een apart bedrijf ondergebracht en daarin heb ik diverse functies bekleed met uiteindelijk Hoofd van Bedrijfsvoering en Financiën.

Ons bedrijf in Zoetermeer (CFI) en een dergelijk bedrijf (ook van het ministerie) in Groningen (IBG) werden op een gegeven moment gefuseerd en ik zag kans om in Groningen geplaatst te worden. Daar werk ik nu als senior adviseur bij de financiële administratie.

In 2011 hebben we toen onze huidige woning gekocht en zo is de geboren Drent, na veel omzwervingen toch weer terug op zijn geboortegrond.

En bevalt dat goed?

Na jarenlang in het altijd drukke westen van het land te hebben gewoond is het rustige noorden een verademing. Onze twee dochters wonen nog wel in het westen en daar mijn vrouw regelmatig oppasdienst voor de kleinkinderen verricht moet ze de drukte nog wel eens opzoeken.

Wat zijn zoal je hobby's?

We hebben een caravan en daarmee gaan we regelmatig een paar dagen weg en mijn vrouw en ik fietsen graag. Ik heb een postzegelverzameling en daar ben ik de nodige tijd mee bezig. En dan heb ik sinds bijna drie jaar het Asser Mannenkoor, wat mij prima bevalt. Medio 2019 ga ik met pensioen.

De rode stemvork

Ik zit aan m'n bureau.

Voor mij staat een stemvork, op een houten voetstuk.

Op het voetstuk is een plaatje bevestigd.

Daarop staat: "1907 – 1982 De Stem des Volks Den Haag

75 jaar toonaangevend".

Ooit gekregen van mijn tante Alie, zus van mijn vader, Jan.

Alie en Jan kwamen uit een groot gezin uit Gouda, mijn opa en oma hebben in totaal 14 kinderen gekregen, 2 stierven bij hun geboorte een derde overleed op 4 jarige leeftijd; 11 zijn volwassen geworden.

Mijn opa was timmerman, heette ook Gerrit. Op elf jarige leeftijd ging hij naar de scheepswerf in Krimpen aan de Lek als leerling timmerman. Na zijn huwelijk in 1905 verhuisde hij naar Gouda. Hij was al jong lid van de vakbond, eerst van de anarchistische bouwbond, naderhand van de NVV. SDAP-er in hart en nieren.

Alie en Jan en de 9 andere broers en zusters groeiden dus op in een rood nest. Geen discussie: je werd zodra dat kon lid van de vakbond, je stemde SDAP, je luisterde naar de Vereniging Arbeiders Radio Amateurs, de VARA en je las Het Vrije Volk.

Maar ook het verenigingsleven was rood: je turnde bij een rooie gymnastiekvereniging, je zong bij een rood koor, je speelde een instrument bij een rooie harmonie en deed inkopen bij de coöperatie.

En je was arm, het was bittere armoede, zoals mijn oma vaak zei.

Mijn opa verdiende bij met "bedienen", helpen in cafés, op kermessen en ook op de boot naar Hoek van Holland. Mijn oma verdiende ook bij, ze dreef aan huis, in de Komijnsteeg in Gouda, een klein kruidenierswinkeltje annex waterstokerij. Warm water kwam toen nog niet gewoon uit de kraan. Zo kwamen ze de crisistijd door.

Er werd ook veel gezongen, uiteraard veel socialistische strijdlieden. Elke morgen bij het begin van de uitzending van de VARA, na het kraaien van de VARA haan, klonk het "Morgenrood" of "Op naar het licht" of één van de vele andere strijdlieden.

Mijn tante is tot op hoge leeftijd blijven zingen bij De Stem des Volks. Na haar overlijden kreeg ik de stemvork.

Hij is me heel dierbaar.

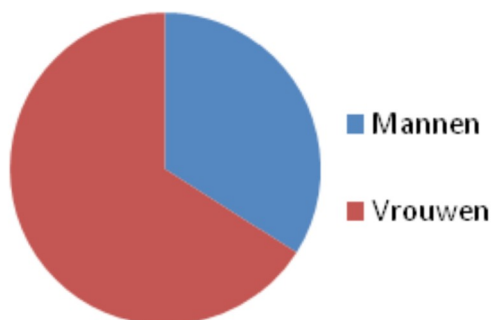
Hij herinnert me aan waar ik vandaan kom.

Gerrit Eerland 24-1-2018

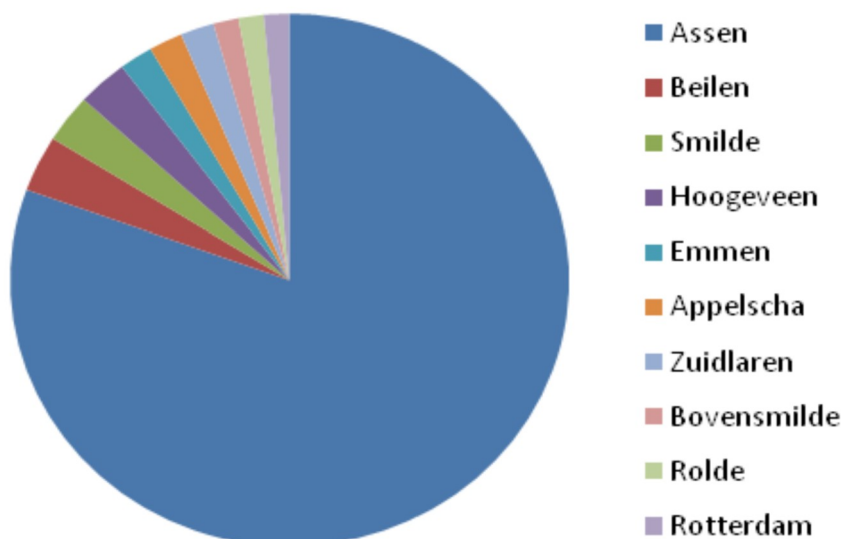

Het Asser Mannenkoor is ook aanwezig op Facebook. Wie zijn onze fans?

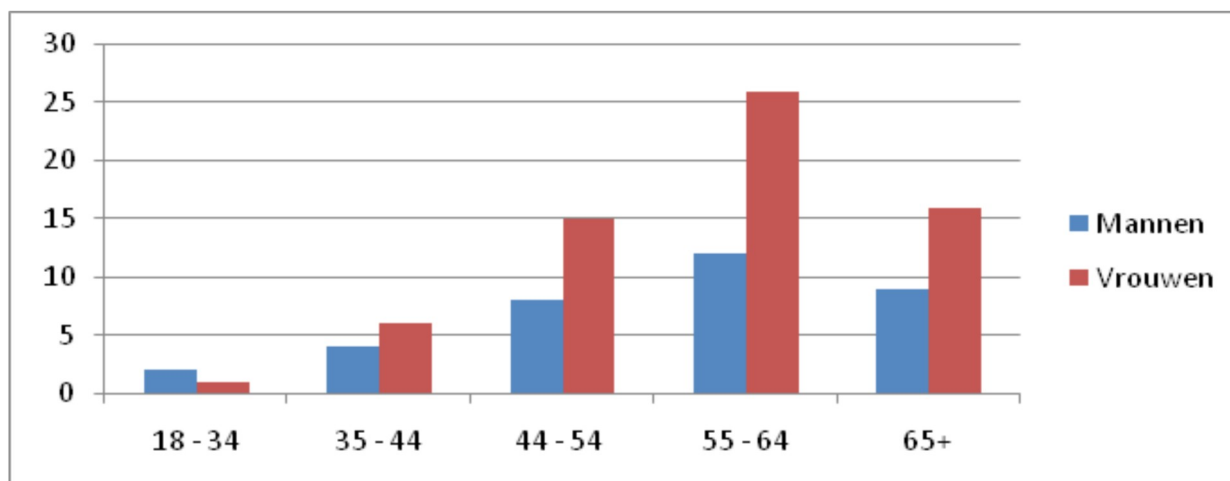
Facebook-fans

Waar wonen onze fans

Leeftijdsgroepen in % :

Paard van Troje

In 1951 werd ik opgenomen in de enige, echte moederkerk. Zeg maar gerust dat ik, dankzij mijn doop, onderdeel werd van het rijke Roomsche Leven. Wie ooit Michel van der Plas heeft gelezen, voelt haarfijn aan wat ik daarmee bedoel. Nu, het leven van de rooms-katholieke kerk kan in Nederland inmiddels wel als voltooid worden beschouwd.

In 1963 werd ik lid van de verkenners; padvinders dus, maar dan voor de katholieken. Ook niet zo'n fijne club, waaraan altijd een vreemd luchtje heeft gehangen en dan heb ik het niet alleen over het militaristische karakter van dit wat smoezelige gezelschap. Maar goed, verkenners bestaan niet meer. Het zijn onschuldige scouts geworden.

In 1985 ging ik bij de krant werken. Zo'n vijf jaar later deed het internet schoorvoetend zijn intrede en vanaf die tijd zaagde het wereldwijde web - en zijn kinderen de sociale media - steeds nadrukkelijker aan de poten van de dagbladen en dus aan het bestaansrecht van dit old school-medium. Ik wil niet zeggen dat de papieren krant op sterven na dood is, maar een florissant bestaan leidt ze ook niet meer.

In 2009 besloot ik me aan te sluiten bij de Partij van de Arbeid en ik vertel niets nieuws wanneer ik vaststel dat de sociaaldemocraten, met een handjevol zetels in de Tweede Kamer, intussen bijna totaal van het politieke toneel zijn weggeblazen.

En begin 2017 trad ik toe tot het Asser Mannenkoor. Ik was nog niet binnen of ik hoorde verhalen over het gebrek aan tenoren, over de exorbitante stijging van de gemiddelde leeftijd en andere gruwelverhalen over het voortbestaan van het 95-jarige prachtkoor. Ik zeg verder niks, maar als ik jullie was zou ik me eens achter de oren krabben...

Wim Kunst

Uitgelicht: De Activiteitencommissie (AC).

De bekendste en meest zichtbare activiteit waarvoor de AC verantwoordelijk is is de **lotto**, ook bekend als loterij, die elke repetitieavond wordt gehouden. Iedere zanger koopt in de pauze één of meerdere lootjes voor 50 cent per stuk en aan het eind worden drie nummers getrokken die een prijs opleveren van drie, vier of vijf euro. Dit houdt voor de leden van de commissie in dat er zorg gedragen moet worden dat de tas met lotenboekjes en trekkingskoekblik altijd aanwezig moet zijn (je kunt niet zomaar wegblijven zonder de tas mee te geven aan een ander commissielid). Ook moet je in de pauze zo veel mogelijk loten zien te verkopen, waarbij je natuurlijk de hebzucht van je medekoorleden zoveel mogelijk prikkelt. Dat je door de verkoop en het vouwen van de corresponderende nummers soms weinig tijd hebt voor je kopje koffie, neem je voor lief; de lotto brengt jaarlijks zo'n 700 euro op voor de vereniging!

Naast de lotto zijn er nog twee activiteiten die jaarlijks terugkeren; de **barbecue** en de **nieuwjaarsvisite**. Dit zijn de belangrijke halfjaarlijkse sociale-contact-gebeurtenissen, waarbij je los van de koordiscipline relaxed met elkaar kan samenzijn en kletsen. Belangrijk hierbij zijn met name goed eten en drinken en aankleding en muziek. De AC regelt al deze zaken zo goed mogelijk, vooral door gebruik te maken van bestaande relaties met voedsel- en drankleveranciers (Wim Bonnen en Fedde de Jong) en met Hermanna Richter van "De Duif" en met Lessche Lesschen i.v.m. zijn achtertuin en schuur. Ook Henk Vlucht met zijn feestverlichting en uitgebreide muziekinstallatie is hierbij van grote waarde. Natuurlijk moet er ook altijd live muziek zijn bij nieuwjaarsvisite en barbecue; ook hiervoor zorgt uw Activiteitencommissie.

Ook uitwisselingen, afterparty's na een geslaagd concert, tripjes van het koor of wat voor andere activiteiten het bestuur of leden van het koor maar georganiseerd willen zien kunnen door ons gerealiseerd worden.

Als commissieleden overleggen wij (**Wim van Dijke, Ben Bronts, René Paskamp en Peter Tuinstra**) één à twee keer van tevoren, vooraf aan een repetitie van het koor of bij één van ons thuis, waarna we de zaken vooral via de mail en telefonisch afhandelen. Hierbij moet wel vermeld worden dat onze voorzitter Wim een geweldige regelneef is, die zaken duidelijk en voortvarend ter hand neemt, waarbij hij door zijn vlotte babbel veel dingen goed en snel regelt. Of er, zoals tijdens de jaarvergadering geopperd, door de activiteitencommissie nog eens een reisje georganiseerd wordt, hangt af van de animo onder de koorleden hiervoor. Als AC staan wij hier altijd voor open.

Als je naar aanleiding van dit stukje in de AlleMansKroniek een idee hebt voor een **reis(je)**; zeg het tegen één van ons en wij maken er werk van. Dat is onze functie.

KOSSIE'S CORNER (52)

Aardse zaken.....

Natuur

Wat leven we toch in een wereld volop in beweging. De media berichten er dagelijks over. Oorlogen, vluchtelingen, aanslagen, natuurrampen, orkanen, aardbevingen en overstromingen. De natuur laat zich niet dwingen. Op TV is de herdenking van de watersnoodramp 1953 in Zeeland e.o. . 1836 mensen verloren hun leven. Ik heb wat met Zeeland. M'n vader was een Zeeuw. Ik weet nog precies wanneer ik het bericht hoorde. Ik was bij een vriendje aan de Molenstraat. In de week erop heb ik ook meegeholpen kleding in te zamelen voor de slachtoffers. Zie toch hoe sterk het water is!

Neem nu het kappen van de oerbossen, een beetje regen en hele dorpen worden weggevaagd. Door het water meegevoerd. Het doet me dan ook goed dat de Braziliaanse regering een besluit heeft genomen, dat een bos ter grootte van Nederland, niet mag worden gekapt. Een eerste aanzet tot bewustwording?

Goed grondbeheer

Deze gedachte kwam bij me op toen ik afgelopen zomer over de tuinen liep van de Amateur Tuindersvereniging Oranjabond (*), gelegen aan het eind van de Zwartwatersweg (sorry voor de vergelijking met het verhaaltje hierboven; is wel van een heel andere orde, een beetje kort door de bocht). De ATV is een oase in de stenen omgeving van Assen-Noord. Daar liggen 165 akkertjes waarop amateur tuinders spitten, mesten, zaaien en oogsten. En zich met heel hun ziel en zaligheid inzetten om prachtige verse, onbespoten vruchten en bloemen te oogsten. Ook staan er tuinhuisjes. Het is een lust voor het oog. Een mozaïek van kleuren. Heel wat uren arbeid en geld besteden de tuinders aan hun hobby. Dan is het ook heel triest dat er "volk" op deze wereld rondloopt, dat even proletarisch gaat "winkelen". Kom je op je tuin: weg (geroofd) sla, bonen, tomaten en kolen. En het wordt nog erger. In december hebben ze veel materiaal gejat en met een kleine vrachtauto afgevoerd. De ellende was nog niet ten einde, want in januari hebben de tuineigenaren weer "bezoek" gehad. Toen zijn tuinhuisjes opengebroken. Er heeft zelfs iemand in een huisje geslapen.

Wie betaalt de schade? In de krant stond: "Dieven duperen volkstuinders".

(*) = In een volgende KC kom ik terug op Oranjabond.